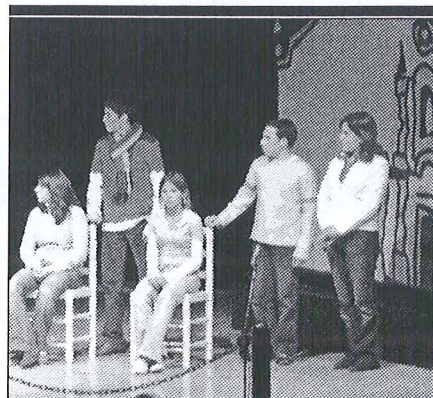
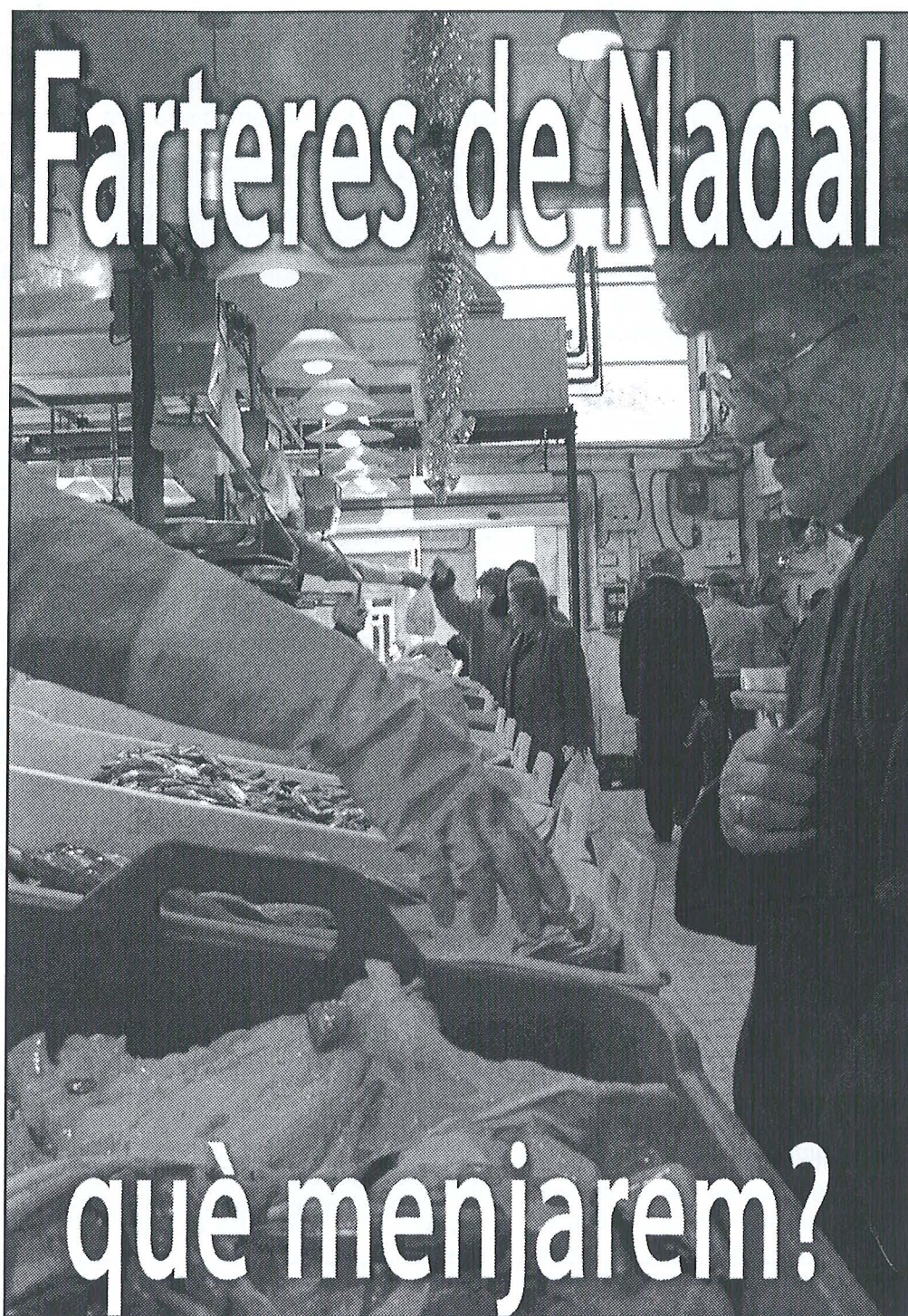

l'aveu de benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 24 de desembre de 2004 • Núm. 464 • Any X • 0.75 Euros

FESTIVALS DE NADAL: Diversos centres educatius fan activitats ludicofestives

Les queixes dels comerciants del 'dimecres' obliguen a fer canvis

La llum de l'Estel torna amb força a l'Auditori

464

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

2

EDITORIAL

Gastar sense control i digerir tota classe de menjars son alguns dels arquetips nadalencs

3

EL TEMA

Els benicarlandos menjarem marisc i carns principalment aquestes festes nadalencs

6

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

8

MISCEL·LÀNIA

Tolito i l'interessat retorn de Bernat Carranza doten de contingut aquesta plana central de La Veu

15

ESPORTS

Gregorio Segarra ens acosta l'actualitat del futbol base. El Club d'Atletisme Baix Maestrat participa a les proves combinades de Castelló

Nadal consumista

S'apropa el Nadal i resignats perquè ni ens han tornat els diners de la loteria, ens disposem a castigar el fetge, fer males digestions i, sobretot, sobretot, gastar. Gastar sense mesura i sense control, gastar en tot allò que ens diuen que ens gastem els diners. Menjars exòtics, beuratges estranys, joguines com més cares millor. Fot-li, que la casa pot.

Els benicarlandos, naturalment, no som cap excepció i com que ens apuntem sempre a tot, complim amb tots els tòpics que ens indiquen en especial els mitjans de comunicació. Els benicar-

landos també ens atipem, bevem i comprem sense mesura. Convindria posar-li un aturador a tota aquesta voràgine consumista i tractar de tornar a l'essència d'aquestes dates. No cal parlar-ne més.

Ah, i sobretot, que ningú se n'oblidi que no som més que el que mengem i no res més. Així que, ja ho saben, el cos és ben agraït si el cuides, però pot arribar a ser molt desagradable si el castigues.

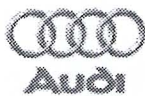
Consumisme nadalenc. Coneixement, molt de coneixement.

CARXOFA: un bon basquet per als xiquets i xiquetes del C. P. Mestre F. Catalan que des de fa un munt d'anys participen en un projecte europeu, el Coast Watch (observació de la costa), i demostren que amb pocs mitjans també es pot treballar pel medi natural i que tenim tant abandonat.

PANISSOLA: per al sr. alcalde i polític afins. Mentre ells diuen que "defienden la lengua de los valensianos", els polítics de la generalitat de dalt, els catalans, demanen trens entre Alcanar i Castelló. De ben segur eixos trens ens aniran ben bé als benicarlandos. Ací ni trens, ni autovia, ni centre de salut, ni abocador, ni depuradora, ... Per a nosaltres cagades de gossos. Quin personal ens mana!

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Productes frescos per la nit de Nadal

Entrants, llagostins i pastissets seràn el menú de Nadal de la majoria de benicarlandos

text REDACCIÓ

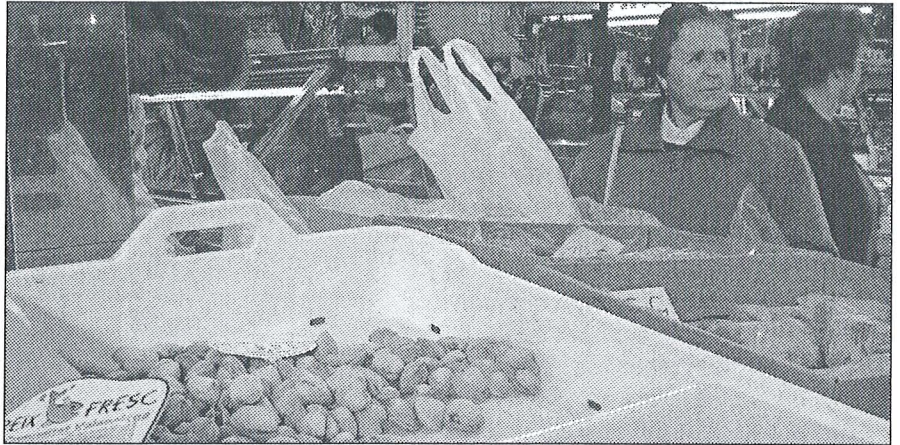
Als benicarlandos ens agrada menjar productes frescs la Nit de Nadal i ens decanem pel peix, sobretot pel marisc, perquè en aquestes dates pocs escatimen euros. D'entrants, uns bons patés i fiambres especials, que les grans marques elaboren expressament per a aquestes dates, acompanyats de pa de pagés. La taula l'adornarem amb un centre nadalenc de flors naturals o amb un realitzat amb fruites tropicals, que serviran també per a menjar a

les postres, encara que els pastissos de moniato i cabell d'àngel continuaran presents en la majoria de llars. El Pare Noel potser passarà de llarg, perquè ningú s'atreveix a dir si deixa més regals que els Reis Mags.

Aquesta podria ser, a grans trets, la composició de la taula de Nadal en la majoria de llars de la ciutat. **La Veu** fa aquesta setmana un recorregut pel menú de la màgica nit. Ens acompanyen els venedors del Mercat Municipal, que ens han ofert les dades necessàries per a conèixer els nostres costums gastronòmics en una data tan assenyalada. A vostès només els quedarà elegir un bon vi per a acompanyar el menú que ens han preparat i decidir quant es volen gastar. Bon profit.

ADORNEM LA TAULA

Les floristes del mercat afronten una de les dates més importants del seu calendari laboral. Ens agrada tenir la casa adornada i les plantes i centres florals ajuden a crear l'ambient adequat a les celebracions nadalenes. Asseguren que la poinsettia o flor de pasqua

és la reina indiscutible en les decoracions i es comercialitza en diferents grandàries i formes. Els pins en miniatura i el grèvol li segueixen de prop en vendes. No obstant això, la decoració de la llar permet recórrer a d'altres opcions i els centres florals es converteixen en una altra de les possibilitats per les quals opten molts benicarlandos, que deixen en mans de l'experiència dels floristes les composicions. La flor natural és, en aquest cas, la més sol·licitada.

“A vostès només els quedarà elegir un bon vi per acompanyar el menú”

COMENCEM A SOPAR: ELS ENTRANTS

Uns bons canapès, acompanyats d'embotits i fiambres especials, és una aposta segura d'èxit. Així ho asseguren diversos venedors d'aquests productes del Mercat Municipal que omplen les seves aparadors de productes especials que els fabricants

només comercialitzen en aquestes dates. Paté de bolets, trufat o de poma, fiambre de pollastre amb festucs o d'ànec a la taronja, són només algunes de les delícies que els benicarlandos degustaran aquests Nadal. Per a acompanyar-les, pa de pagès, el més encarrugat en les fleques del Mercat per a la nit de Nadal. Els encàrrecs es realitzen amb antelació i es recullen aquest dia. Bé presentats, serviran per a compondre apetitosos entrants.

SEGON PLAT: CARN O PEIX?

Difícil elecció. Qui es decanta per la carn, ho fa per l'espatlla d'anyell i si s'opta pel peix, és per a cuinar marisc. El llagostí segueix sent el rei en aquest apartat. Els encàrrecs en les carnisseries se solen realitzar amb quinze dies d'antelació ja que, en molts casos, se sol·licita lloms o pollastres farcits. Si s'opta per l'espatlla, se solen utilitzar diversos condiments per a cuinar-la, com confirmen en una de les parades d'espècies del mercat. Pebre, pebrot molt i picadetes d'ametlla acompanyaran els guisats nadalencs.

No obstant això, les parades més concorregudes en aquestes dates són les de peix. Depenent de l'economia, el ventall de possi-

Que no falte de res a taula

ve de la pàgina anterior

bilitats que s'ofereixen és molt ampli. Des de lluç fins a llagostins, "tot fa festa en la taula perquè tot és fresc" asseguren els venedors. No obstant això, en el cas dels llagostins, el balanç final de les vendes nadalencques pot veure's variat ja que al llarg de tot l'hivern, "el preu ha estat baix i la gent ha anat comprant i congelant". Sense anar més lluny, el dimarts s'estaven pagant a cinquanta euros, un preu molt per sota del marcat en les mateixes dates de l'any passat. En aquest sentit, els venedors asseguren que els potents congeladors actuals són una competència més que afegir a la de les grans superfícies i sostenen que les vendes, almenys durant el període nadalenc, es mantenen "perquè la gent sap que nosaltres venem producte fresc i de la zona", una basa amb la qual les grans superfícies no poden jugar. Els llocs del mercat que ofereixen peix congelat i fresc, d'altra banda, no dubten a assegurar que en aquestes dates, els consumidors es decanten pel peix fresc.

Un dels crustacis que s'està introduint amb força en el mercat benicarlando és la gamba vermella (*Aristeomorpha foliacea*). I és que una de les barques amb base en el port de Benicarló es trasllada fins als caladors on es pesquen i l'està introduint en els llocs del Mercat Municipal. Els venedors asseguren que gaudeix de gran acceptació, encara que encara no arriba a el volum de vendes dels llagostins.

Les guarnicions dels plats nadalencs, siguin carn o peix, no té gran

acceptació entre els benicarlandos. Només la carxofa benicarlanda segueix constituint l'acompanyament preferit en els plats nadalencs. Pebrots, patates o tomàquets miren de reüll a la reina del camp benicarlando, que desapareix amb celeritat de llocs de verdures. D'altra banda, l'enciam de tota la vida (la romana) deixa pas en la taula nadalenca a l'amanida "de colors", composta per diverses varietats de lactuca. Enciams de fulla arrissada, de cogollo o varietats més exòtiques són les preferides per a posar un toc de color en el plat.

EL REMAT: LES POSTRES

Pastissos de moniato i de cabell d'àngel és el que prefereixen la majoria dels estómacs benicarlandos per a rematar el sopar de Nadal. El tronc de Nadal, menys tradicional, no assoleix omplir tantes fulles d'encàrrecs com les postres típiques. Les fleques del mercat destaquen també que els encàrrecs més nombrosos els constitueixen els combi-

nats de cocs dolços. Serviran per a esperar l'arribada de Papà Noel i els regals que portarà. Qui ho espere, perquè tampoc està tan clar que descarregue molts regals a Benicarló

QUI VINDRÀ?: ELS REGALS DE NADAL

Des de Casa Pitarch, un dels comerços de venda tradicional de joguines de Benicarló, expliquen que "des de novembre rebem encàrrecs de joguines" i que és gairebé impossible assegurar si serà Papa Noel o els Reis Mags els quals els duguen les joguines a les llars benicarlandes ja que es reparteixen per igual les peticions dels nens. Amb una despesa mínima de 30 euros per nen, aquest any les vendes es decanten per la "gata Serafina de la Barbie per a les nenes i qualsevol producte de Spiderman per als nens". Les joguines més modernes, com els robots i els cotxes teledirigits se segueixen duent el palmell, però "la cuineta i el trenet se continuen venent molt i mai passen de moda".

Un altre dels factors que destaquen a Casa Pitarch és que "s'està perdent el sexisme en la venda de joguines". En aquest sentit, afirmen que "cada vegada es venen més cuinetes per als nens i pistoles per a les nenes" que reflecteixen la realitat social que s'està vivint en les llars benicarlandes.

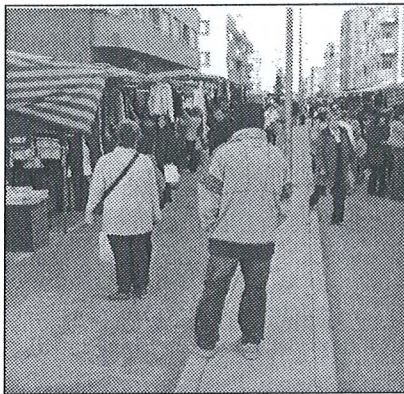
Traslladen parades del 'dimecres'

text NATÀLIA SANZ

El dimecres remodelarà els llocs de venda durant aquests Nadal. Les queixes del propietari d'un concessionari de cotxes situat en el carrer València, cantó amb 9 d'octubre, un dels vials que ocupa el mercat, han aconseguit que el consistori decideixca suprimir els llocs en aquest tram del carrer i traslladar-los al carrer Doctor Fleming, on es troben la resta de parades del mercat. L'empresari ha argumentat que una de les parades està situada davant del seu taller de cotxes i que per tant, els dimecres al matí, dia de celebració del mercat, a les instal·lacions no podien accedir els vehicles.

Els venedors ambulants que muntaven en el carrer València rebien ahir un avís de l'ajuntament, en el qual se'ls informava que dimecres que ve, en el saló de plens del

consistori, es procedirà al sorteig "per a traslladar les 18 parades des del carrer València a la zona del carrer doctor Fleming, cap a l'avinguda Papa Lluna", segons es pot llegir en la notificació. El trasllat de totes les parades situades en el tram del carrer València comprès entre el carrer 9 d'octubre i l'Av. Corts Valencianes és "forçós", s'especifica en l'avís, mentre que del vial 9 d'octubre a doctor Fleming és "voluntari" ja que es pretén cobrir les vacants

que han sorgit en aquest carrer. Els venedors han expressat aquesta mateixa setmana el seu malestar per la mesura presa pel consistori, que ve a sumar-se a les queixes que des del canvi d'ubicació han expressat. En aquest sentit, alguns dels comerciants explicaven que "hem intentat arribar a un acord amb el propietari del concessionari i se li han plantejat alternatives" que passen per retirar les dues parades confrontants amb el concessionari. No obstant això, la proposta sembla ser que no ha satisfet al propietari, segons explicaven els venedors del mercat i les seves queixes han desembocat en la reubicació de totes les parades situades en aquest tram del carrer.

Els comerciants ambulants es preguntaven què passarà si ara els comerços del carrer doctor Fleming decideixen també fer arribar les seves protestes al consistori.

Pregó infantil

text NATÀLIA SANZ

Més de tres-cents nens d'entre set i dotze anys, pertanyents als grups de catequesis de l'Església de San Bartolomé de Benicarló van posar diumenge en escena el Pregó de Nadal, representat en el temple parroquial. Els nens han estat assajant durant tot el mes de desembre les vint-i-set escenes que recreen passatges de l'Antic Testament relacionats amb el Misteri del Naixement de Jesús. Des de la creació del món fins a l'adoració dels Mags d'Orient, el repàs als textos bíblics es fa amb tota fidelitat. Veus en off de coneguts periodistes de la comarca, que col·laboren de manera desinteressada en el projecte, van narrar els passatges, als quals els nens s'encarreguen de donar vida. En algunes d'elles, es tracta de simples composicions plàstiques estàtiques, mentre que en unes altres, els catequistes interpreten les escenes. Els espectaculars efectes de llum i so ajuden a recrear les escenes bíbliques. La intencionalitat de la representació es tradueix en les picades d'ullet escèniques al llenguatge del simbolisme cris-

tià, fàcilment desxifrabable pels adults. I és que Tomás Mor, rector de l'església de San Bartolomé i artífex de la representació, pretén recordar a través del Pregó, el veritable sentit

del Nadal. En aquest sentit, durant el muntatge aconsegueix involucrar a diferents col·lectius: són les mares dels nens participants les quals s'encarreguen d'elaborar el vestuari que llueixen en escena, mentre que molts dels familiars participen en el muntatge escènic. La representació d'ahir va incorporar, com és tradicional, noves escenes al guió, que van fer que els espectadors que abarrotaven l'església gaudiren durant més de dues hores del Misteri del Nadal interpretat per nens benicarlandos. Una d'elles va ajudar a donar major espectacularitat a l'acte. Quan la representació ja havia finalitzat i els assistents es trobaven a les portes del temple, es van veure sorpresos pels Patges Reals, que van baixar mitjançant un complicat sistema de cordes des del Campanar per a repartir regals i caramels als nens. I als que no ho eren tant.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 463

text EL LECTOR

Ja estem arribant on anàvem. Després de l'atenta lectura de les pàgines tres i quatre, me n'he adonat que darrere tota aquesta marabunta d'especuladors, nous rics, promotors de pa sucats amb oli, aprenents del totxo més sabuts que els arquitectes i personatges farts que el primer que fan és comprar-se un mercedes per veure qui bufa més, hi ha alguna cosa més. Els indecents preus que ha assolit la construcció al nostre poble fan impossible l'accés a l'habitatge al sector més ampli de la nostra societat. Les parelles que es volen comprar un piset cada vegada ho tenen més cru. Qualsevol esquix de venedor demana el cel i la lluna per un immoble que vergonya els havia de donar vendre en certes condicions. Conseqüència lògica de tot això és que els compradors d'aquestes caixetes de mistos -inversors de tercera- els posen al mercat del lloguer a uns preus absolutament prohibitius per a la gent "normal". Això és el peix que es mossega la cua, un procés que circula dins un cercle viciós, nus gordià o bucle que no té sortida. Com sempre, el ric cada dia més ric i el pobre cada dia més pobre. Vaja, em sembla que m'ha sortit un sermó com els que fa el rector de Sant Pere, però me n'adono que tants anys predicant el mateix i cada vegada té més raó. Caldria que algú posés al seu lloc tota aquesta mena de cort especuladora i de diner fàcil. No queda en tot el poble ni un sol metre que no estiga venut per a construir. Ni es troben solars, ni es troben finques ni es troba res. Després diuen que els que vivim a la costa tenim tanta sort. Segurament per això hi ha gent que se n'ha d'anar a viure a Càlig. També m'ha semblat molt encertada la portada, encara que algú no vulga reconèixer la realitat del nostre poble.

Què passa amb tantes carxofes? Ningú no fa res mal fet? Vivim a l país

de jauja? Mire, jo vaig a donar-li una panissola als dos partits de l'oposició perquè encara no s'han pronunciat sobre el tema del nou col·legi. Sembla mentida que dos mestres no apreten en el trencament de ràtios i la necessitat de l'ampliació del Ródenas i la construcció d'un altre col·legi al nostre poble.

Llijo que ja s'han acabat les excavacions del Puig de la Nau. Hauria d'anar a veure-les. Ara només cal esperar que es tinga bona cura d'aquestes restes arqueològiques i que el pas del temps i l'abandonament de les instal·lacions no ens deixen sense poblat ibèric.

Ja estan els catalans tocant els pebrots. Qui són ells per a demanarnos trens? Que nosaltres no sabem fer-ho? Es veu que els deixebles de Jordi Pujol encara no s'han assabentat que aquesta comarca té TRES, tres, diputats autonòmics que ben segur aconseguiran tot allò que persones alienes a la nostra comarca pretenen. Una altra mostra de l'imperialisme dels enemics del nord, que pretenen usurpar les funcions dels TRES, tres, diputats autonòmics que diàriament ens estan portant coses a la nostra comarca. La llista seria inacabable, des d'autopistes gratuïtes a escoles, centres de salut, carrers, xarxes de clavegueram, millora d'accessos a les poblacions, zones verdes, carreteres alternatives, prevenció de les inundacions, instal·lacions esportives... ja dic que la llista no s'acabaria mai. La gran tasca d'aquests TRES, tres diputats autonòmics és immillorable. No tinc cap dubte que, en acabar la legislatura, els faran tres monuments, un a cada rotonda.

"L'AFIC rep la ISO". Com? Perdó, no ho he entès. No sé què és l'afic ni sé què és la ISO. Sóc molt ignorant, ja ho sé.

Sí, ja sé que sóc un fatalista i que no hi ha res que em sembla bé, però em fa l'efecte que el museu de Flos fa aigües per algun costat. No sé per quin, i fins i tot podria ser que no fera

aigües per enlloc, però hi ha alguna cosa que no m'acaba de convèncer. Tinc l'errònia sensació que no està massa clara la utilitat de tan emblemàtiques instal·lacions. Segurament estic equivocant. Sens dubte.

Tolito torna a posar el dit a la nafra. La passivitat pepera davant el deteriorament de la sanitat al nostre poble és digna d'escarni. Algú es mereixeria sortir de l'ajuntament a gorrades. De moment una bona jubilació ja la tenim assegurada.

He llegit amb molta atenció la col·laboració de Pere Bausà. Si algú vol aprofundir amb el que va passar a Bhopal li aconsello el llibre "Era medianoche en Bhopal", de Dominique Lapiere i Javier Moro. Encara m'esgarrifo quan llegeixo el fatídic nom "isocianat de metil". Però la conclusió sempre és la mateixa: els països desenvolupats van a produir la merda als països pobres, que els reben amb els braços oberts per unes promeses que mai no es compleixen.

Cal reconèixer que els articles de San Abdón augmenten el nivell de la revista, al contrari que els del futbol, que el fan pols. Suposo que a la seua col·laboradora Susanna Anglés li han tallat la col·laboració. Dic que suposo perquè si no és així, no ho entenc. El pelegrí s'ha trobat un altre personatge pintoresc. Una més a afegir a la llista, i un més de batejat: lo safari. Pelegrí i vicari. Algun dia prendrà l'hàbit.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Només un parell. Una de clamorosa. No han dit res del malaguanyat Miguel Garcia Lisón; segur que no ho han fet amb malícia, però cal tindre cura amb aquests detalls.

I una de graciosa. El SALT no els fa més que males passades. Al porter del juvenil del CDB segur que li deuen dir Peinado i, sense cap problema, li han fotut (sí, fotut), Pentinat. Sense comentaris.

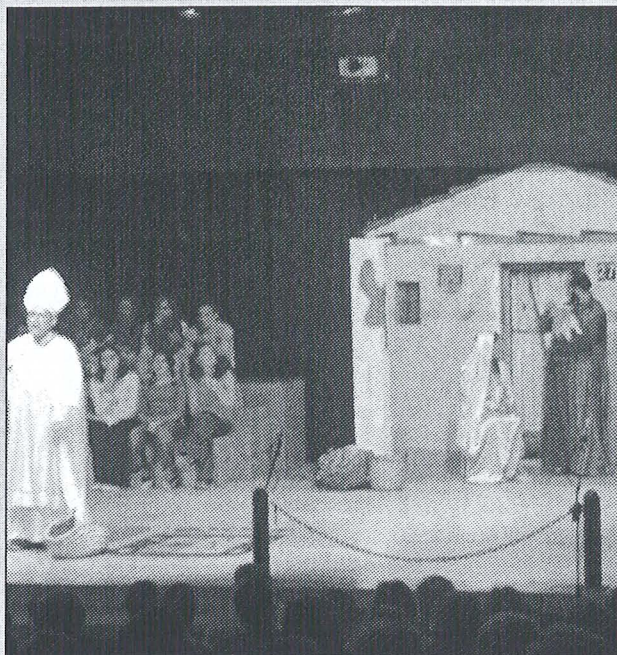
Torna l'Estel ... i ja en van set

text NATÀLIA SANZ

Com ja va sent habitual, el Nadal a Benicarló ve precedit de la representació teatral de l'Estel del Collet. Cada any l'obra ha anat sofrint canvis i modificacions per a donar-li més vida i atractiu. S'han superat reptes i problemes per a que la posada en escena no decebera ni als nous espectadors ni als fidels que no s'han perdut cap representació (que els hi ha).

Un greu problema quedava per resoldre, l'espai, el lloc físic de la representació. Un espai que donava molt de joc per a fer un espectacle vistos i espectacular, però que obligava tant, a actors, com espectadors, a fer un esforç per a superar les deficiències del lloc, deficiències que impedièren el poder gaudir tranquil·lament de l'obra i, que més d'una vegada, ha resultat un suplici, convertint en herois a tots els assistents. L'objectiu de l'Estel és xalar, recordant i revivint allò que ens resulta més nostre i entranyable, no generar màrtirs per a la causa cadufera.

El canvi de lloc soluciona eixe problema, l'obra s'ha hagut d'adaptar al nou espai, modificant-la per complet. Per sort, aquesta, permet moltes variacions i encara que es perda en grandiositat, la qualitat de la posada en escena està assegurada. L'espai més reduït i

acollidor permetrà que la complicitat entre actors i espectadors siga major i el que es puga perdre en espectacularitat vindrà amplament compensat en caliu i emotivitat.

Llibres per al Nadal

text SUSANNA ANGLÉS

Molt bé, avui dins aquesta secció de literatura vos mostrarem un grapat d'ofertes que pensem poden agradar ...Començarem per unes novel·les que tenen qualitat des de les plomes i sota el suport d' Alfaguara.

El Hijo del acordeonista de Bernardo Artxaga i Tu rostro mañana baile y sueño, que ens aplega des de la ploma Javier Marías després de Tu rostro mañana baile y sueño.

Emecé, presenta: platònic sex d'Ali Lijima. Tot un èxit al Japó d'alguna cosa pareguda a la "nova literatura".

Atenció per a qui li agrada el cinema, hi ha una editorial que

publica guions i llibres que parlen d'aquest setè art. La editorial és Ocho y medio i ofereix temptacions tan encisadores com Secretos del corazón; Lucía y el Sexo; El hombre que nunca estuvo allí; Los lunes al sol; El pianista; Mi vida sin mí; Días de fútbol; Te doy mis ojos; Love actually; La mala educación; Los Otros; Barrio; Silencio Roto ;.....entre d'altres.

Per als més joves de casa ens apleguen uns títols que ens poden vindre molt bé per afrontar la fallosa tasca de triar algun detall, en forma de llibre, pel Nadal: endinsa't en "Esfera", una nova col·lecció que és una mena de la nova dimensió infantil i juvenil de Bromera que vol acostar els llibres d'èxit internacional en la nostra llengua als lectors joves.

Aquesta nova dimensió literària s'inaugura amb dos títols molt especials:

El portal dels elfs -del qual s'han venut més de set milions d'exemplars en una vintena de països- proposa viure una aventura excitant plena d'acció, màgia, intriga i fantasia al llarg de 400 pàgines trepidants que es lliguen d'una tirada.

De la seua banda, L'àngel de Safri és una història original i entranyable que ha estat distingida amb el prestigiós premi Whitbread, el mateix que va rebre Harry Potter i el pres d'Azkaban.

El best seller d'Eoin Colfer, Artemis Fowl. El codi de l'eternitat, és el tercer títol d'"Esfera" i arribà a les llibreries al principi de desembre.

Hi haurà gambes o què?

text BERNAT CARRANZA

Fitxa tècnica:

Esta vegada no convoca ningú. Escric sotmés a un vil xantatge. A les més nefandes pressions. Una vegada més, el fosc consell de redacció d'este pamflet immund, d'estos fulls només aptes per a embolicar el manoll verdurer d'alls porros, es recrea en els seus atacs a la dignitat del periodista i a la llibertat de premsa.

Entradeta:

Sona el greixós telèfon de meu cubicul. Interrompo la plàcida contemplació de certa revista de caràcter escassament piadós que amago davall la muntanya d'articles que em veig obligat a escriure per a mantindre a la meua nombrosa i famèlica prole. A l'altre costat de l'auricular una veu aiguarentosa em commina, sense escrúpols, miraments, ni indicis de pietat, a escriure un nou article per a esta revista d'aspecte lúgubre i funerari. L'amenaça és severa, dràstica, d'una dolorosa contundència: Si em nego, seré exclòs de la nòmina de selectes, explotats, i famolencs col·laboradors que són convidats a l'àgape nadalenc de La Veu de l'amo. A més, es faran públics alguns térbols i inconfessables aspectes de la meua vida passada que acabaran, definitivament, amb el meu ben guanyat prestigi. Se m'amenaça, inclús, amb el mas abjecte xantatge: La panissola de la setmana s'atorgarà a Bernat Carranza.

Em rebelolo, però penso en les gambes. Fa anys que la meua malparada economia de free-lance de les gasetes no em

permet tal dispendi. Hi haurà gambes o què? M'ho pregunto mentre assajo un "no" que pretén ser rotund i acaba ofegat en un xanglot d'impotència. Penso en les gambes, en que potser se'm permeta xuclar algun cap (de gamba), almenys...encara que la part substancial, nomenada com el següent apartat d'esta crònica, se l'haja menjat un altre...hi haurà, per cert, em continuo preguntant, cistella de Nadal? O passarà com en l'Ajuntament, on els funcionaris han tornat a quedar-se sense tan entranyable present?

Cos:

Els funcionaris municipals han fet una col·lecta per a comprar una cistella de Nadal, i estan venent butlletes a un Euro per a rifar-se-la. La cistella no és gran cosa, però revesteix una certa dignitat. Un xoriço de Vich, algunes llandes de bresquilla en almívar, tres o quatre pastilles de Torró variat, un parell de botelles d'espirituós, i alguns caldos D. O. Rioja i Valdepeñas, conformen un entorn gastronòmic d'aspecte humil però seré, lluny de les estridències d'eixes cistelles voluptuoses que conduïxen a la desmesura, la gula, i el pecat. Fa set anys que els treballadors de la casa gran no reben una cistella en estes entranyables dates. La dura negociació dels convenis que es van firmar a meitat dels noranta, van abocar a este drama. Salariis que van augmentar per davall del IPC, i altres restriccions que no van agradar als abnegats treballadors, van provocar tals nivells de tensió, que els funcionaris es van negar a rebre la cistella, que certs membres del comitè d'empresa

van definir com "una limosna". Algun, va proposar inclús que el valor d'estos presents de tan arrelada tradició, fora donat a una entitat benèfica. Les meves fonts, que generalment estan mal informades i aposten a Anís del Mono, no han sabut confirmar si finalment es va fer. He provat amb més Anís del Mono, però només he conseguit respostes inintel·ligibles. En contrapartida, els durs negociadors del govern municipal, preveient un conflicte que podia abocar a tumults, vagues, i pertorbacions de l'orde, van oferir incrementar l'extra en la mateixa quantitat que el cost de la cistella. Les meues fonts tampoc han precisat la quantitat d'este import, però és igual. La situació i antecedents, els he dibuixat amb prou precisió.

Tancament:

Les noves condicions del conveni, una mica més favorables que les anteriors, (segons contenen), han animat als treballadors a reclamar novament la cistella de Nadal. Un treballador sense cistella pot caure en una profunda depressió que en alguns casos abocarà als mas funestos pensaments, i inclús a la comissió d'actes delictius i a l'agressió física. Esta observació la dedico al consell editorial de la revista. Els treballadors de la casa gran han trobat una manera original de reivindicar el que és seu, però no saben que el resultat de la rifa afavorirà el regidor de personal, que ha comprat una butlleta. Al final, sempre són els mateixos els qui s'omplen el pap. Per cert, hi haurà gambes?

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
 BAUSA, VICENT E
 NATALIA SANZ
 LLUCH, RAMO
 JOSEP V. TAUS
 COSTA
Fotografies/ NATA

Diumenge arranca Benicarlàndia

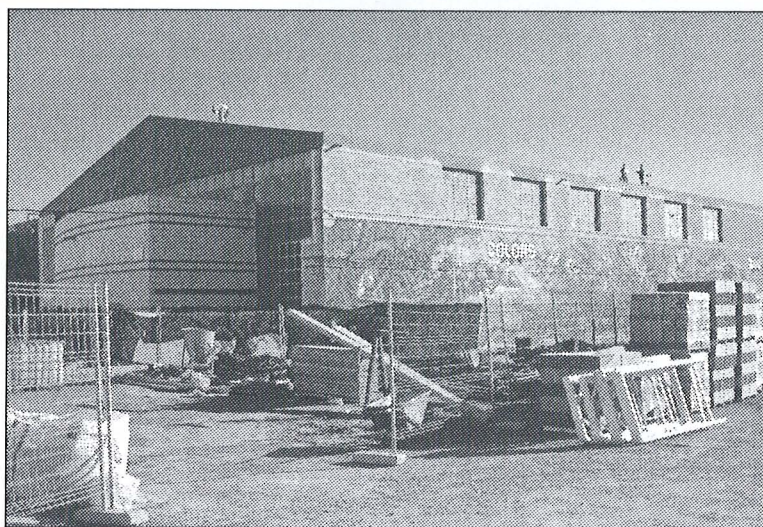
text NATÀLIA SANZ

Benicarlàndia, el parc temàtic nadalenc obrirà les seves portes el pròxim dia 26 de desembre en la pista coberta del Pavelló Polisportiu per a complir amb una

cita que es repeteix des de fa gairebé trenta anys. Aquest any, els encarregats d'inaugurar-la seran Muga Teatre, que escenificaran l'espectacle de carrer "Claqueta". És només un dels cinc espectacles teatrals que els nens podran veure durant els dies que

Benicarlàndia tinga obertes les seves portes. A més, el circ i la música tindran també un paper rellevant en les activitats lúdiques que s'han organitzat i que es desenvoluparan en els diferents espais.

Foto denúncia

Jaime Mundo, alcalde de Benicarló, ha contribuït, amb la seva signatura en la Diputació de Castelló que els benicalandos tinguen quatre mil pessetes menys en les seves butxaques. L'alcalde va signar el conveni amb la Diputació per a la subvenció de les obres d'ampliació del pavelló, que posa fi a una llarga llista d'atropellaments a la legalitat. El pavelló ha quedat molt cuco, però hi ha gent a Benicarló que no té casa per a viure. Obriran les portes perquè passen les llargues nits d'hivern? No era de tots els benicalandos el pavelló?

Tolito

L'especulació urbanística és una màquina devastadora que arrasa tot allò que troba pel davant. Gelada assassina de la mínima dissidència que en nom d'un fals progrés uniformitza paisatges i vides.

La insensible trituradora ha acabat definitivament amb tot un clàssic de les pintades de carrer al poble. Ens ha furtat la incitació al "Boicot al consumisme nadalenc" que ha presidit els darrers anys una paret del mític local "El Farol

Rojo", al carrer Joan XXIII. Víctima de la febre constructora la reivindicació s'ha esvaït entre les escombraries d'un enderrocament mancat de sentiments. La crida a l'austeritat revolucionària ha segut engolida per una altra fàbrica de pisos d'abusius preus. Una veritable llàstima. No m'agradaria estar a la pell de l'autor de semblants paraules de protesta.

Els primers nadals sense la pintada seran difícils per a ell. Tots la trobarem a faltar però no és el mateix. El pare de la criatura és el

pare de la criatura. El record de la xicoteta consciència que despertava la seua lectura el portarà a l'enyorament i la tristesa del somni perdut. Probablement la nit de Nadal ofegui la pena en alcohol. Té tot el dret del món. Des d'ací, autor desconegut, enviem el nostre condol i la nostra consideració. Les teues paraules no s'han perdut en l'oblit. Han servit per a alguna cosa. Un passeig per les obres del Pius XII t'aixecarà l'ànim.

JOSEP BARBERÀ, PERE
BORRÀS, XAVIER BURRIEL,
Z, EL MUSSOL, CARLES
N PARÍS, OLGA LLUCH,
TOLITO, JUAN CARLOS
I EL SAMARUC
ALIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Bhopal 1984, catàstrofe química (i 2)

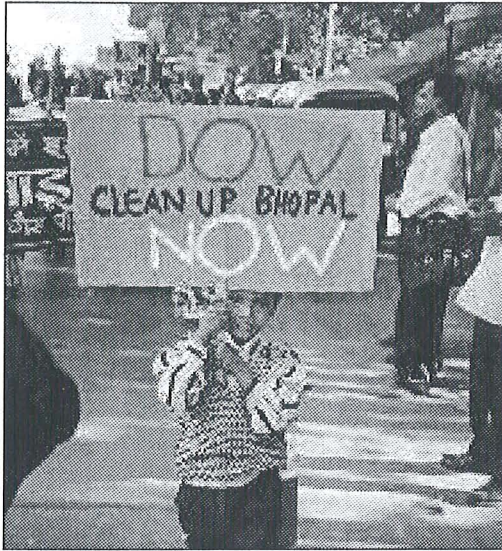
El dia 2 de desembre passat, es celebrà el vintè aniversari de la catàstrofe química de Bhopal, la major del món. Una cisterna plena de isocianat de metilo (MIC) de la Union Carbide Corporation (UCC) explotà i formà un núvol tòxic. Amb el MIC, es sintetitzava insecticida, però la planta industrial no era rendible i estava parada amb quasi tots els sistemes de seguretat desmantellats. El MIC és una substància molt tòxica que cal mantenir refrigerada a zero graus.

Una acció incorrecta d'operaris poc preparats provocà la tragèdia. S'alliberà un núvol dens format per MIC, gas mostassa, àcid cianhídric i

altres gasos tòxics. La UCC no revelà la composició del núvol tòxic i els serveis sanitaris no van saber quins antídots calia donar a les víctimes. Segons la Carbide, els gasos no eren tòxics i que sols calia llavar-se la cara amb aigua abundant i posar-se un mocador mullat a la boca. En les primeres hores van morir unes 8000 persones, unes dotze mil més els dos dies següents i, actualment, encara en moren unes 10 al mes a causa de les secueles. Més de mig milió de persones resultaren ferides per la catàstrofe i, vint anys després, encara cent vint mil persones requereixen assistència mèdica. Bhopal té tants llits hospitalaris com Nova York, però sense el personal competent necessari. Diverses ONGs han creat clíniques d'atenció als afectats.

Només arribà a Bhopal, W Anderson, president de UCC, fou detingut per homicidi involuntari pel govern de l'estat de Madhya Pradesh -Bhopal era la seva capital. Aquest fet causà gran sensació en tot el món perquè era el primer cop que un país del 3r Món s'atrevia a detindre el president d'una poderosa multinacional A Nova Delhi, el govern central indi quedà espantat. A banda d'un conflicte diplomàtic amb Estats Units, es temia que l'incident allunyara les inversions de les grans corporacions occidentals. S'ordenà que el govern de Madhya Pradesh alliberés Anderson per "raons d'estat" amb una fiança de 715 euros. Una quantitat ridícula de totes, totes.

Posteriorment, el Tribunal Suprem Indi (TSI) denuncià W Anderson i UCC i demanà una indemnització de 3000 milions de dòlars. Els advocats de la UCC adduïren que la catàstrofe fou un accident responsabilitat dels dirigents indis de la fàbrica i, de forma subsidiària, del govern indi. Després de 5 anys de judici, l'any 1989 s'arribà a un acord extrajudicial per tant sols 470 milions de dòlars amb els que la UCC pretenia cobrir completament la seva responsabilitat civil. Per a les víctimes, l'acord fou una plegament del govern indi als interessos de les multinacionals. El repartiment dels diners es va fer de forma molt lenta i complicada. A finals de 2004, vint anys després de la catàstrofe, 330 milions de dòlars dels 470, encara estan en mans del govern indi. La

indemnització mitjana per danys personals fou d'uns 500 dòlars, menys dels diners necessaris per pagar-se les cures mèdiques de cinc anys. Recentment, el TSI declarà il·legals les condicions de l'acord i obrí el camí a nous processos legals contra UCC.

S'han obert diversos processos contra la Carbide (UCC) a Estats Units, 140 en l'actualitat. En molts d'ells els defensors de la UCC argumentaven que cap tribunal nord-americà podria avaluar el preu d'una vida humana del 3r Món; un periòdic ho calculà: un nord-americà "val" cinc-cents mil dòlars i un indi vuit mil cinc-cents dòlars, l'1,7 per cent. En 2004 una Cort de Nova York fallà a favor de

les víctimes de Bhopal i reconegué el seu dret a reclamar a UCC la neteja i descontaminació de la zona afectada i de l'aigua de consum.

A 1998, UCC traspassà el control de la fàbrica al govern de l'estat de Madhya Pradesh. La planta ha esdevingut un conjunt de ferralla i edificis destrossats i un camp de joc sinistre i perillós pels xiquets de la zona. En 1999, Greenpeace i grups de Bhopal revisaren la fàbrica abandonada i els seus voltants. Detectaren substàncies tòxiques i deixalles perilloses escampades per les instal·lacions. L'aigua dels pous estava contaminada per metalls pesats i substàncies clorades. Aquesta contaminació no es devia a la catàstrofe sinó al funcionament habitual de la fàbrica.

A 2001, UCC fou absorbida per la multinacional Dow Chemical. La nova Dow Chemical esdevingué la companyia química més important del món. Segons la Dow, UCC ja va fer tot el necessari per "l'accident" de Bhopal. El que no accepten és que l'adquisició dels actius de UCC implica també l'adquisició de les seves responsabilitats i obligacions.

Una coalició d'ONGs locals i internacionals llançaren la Campanya Internacional per la Justícia Bhopal. Reclamen l'extradició i processament de W Anderson, que la Dow descontamine immediatament la zona i done una justa rehabilitació de totes les víctimes. Amnesty Internacional publicà a 2004 l'informe "Núvols d'Injustícia: Bhopal 20 anys que han sortit gratis".

La catàstrofe de Bhopal i els fets posteriors demostren la impunitat amb que actuen les multinacionals occidentals al 3r Món. Els governs dels països pobres cerquen les inversions estrangeres quasi a qualsevol preu, fins i tot, el de la vida i la salut dels seus ciutadans. Molts pensadors neoliberals afirmen que la solució al subdesenvolupament és la globalització sense traves a l'acció de les multinacionals. Bhopal demostra que aquest no és el camí. Cal una regulació mundial de la globalització.

Pere Bausà

La democràcia: una qüestió de fe

text EL SAMARUC

El samaruc ha vist la llum. Després d'un llarg - al menys, a ell se li ha fet etern- parèntesi per dedicar-se a la introspecció i gaudir dels innombrables plaers que ofereix la vida contemplativa, s'ha decidit a tornar a l'activitat i difondre la paraula. I ho ha fet perquè, ara, sap el camí.

Des del retir, el samaruc, ingenu per naturalesa, s'ha dedicat en cos i ànima a la meditació transcendental cercant la pau interna i la levitació externa. Però no una levitació extra-corpòria a través el viatge astral, no. Això, segons l'il·luminat samaruc, està a l'abast de qualsevol bergantell. No, ell, impenitent, ha estat perseguint la Levitació, amb L majúscula. Volia alçar tota la seua massa corporal de la superfície i enlairar-se, cel amunt, desafiant la força de la gravetat. I ara, ja sap com fer-ho.

L'enlluernador missatge, només l'abast dels escolllits, li ha arribat des del cap-i-casal, amb ressonàncies, intueix la bestiola, del bell mig de la brava meseta. Ara,

sap què ha de fer. És qüestió de paciència i voluntat. Només li cal convèncer el partit que el governa amb mà ferma, i qui sap si alçada, que aprofite la reforma de l'Estatut per establir, amb un articulat contundent i clarificador, que la llei de gravitació universal no és d'aplicació en aquestes terres. Que ací, no necessitem ningú que ens diga que ens ha de succeir si eixim del pis per la finestra o si llancem un meló des del terrat. Fins ací podríem arribar.

Després de tot, Newton no era més que un científic estranger que va gosar escriure la formulació en una llengua arcaica, enigmàtica, inescrutable per a nosaltres. I no podem tolerar, pel nostre bé, que vinguen de fora a dir-nos com són les coses a casa nostra. Sobre tot si són teories científiques perquè, com el mestre ens ha ensenyat, la ciència, tan se val la natural com la filològica, tossuda i inflexible ella, és enemiga ferotge de la democràcia.

Així, el samaruc, demòcrata i localista com el que més, es prepara per levitar.

Orfes

text ROBESPIERRE

Benicarló està orfe. Orfe d'idees. Orfe de recursos. Orfe de projecte de futur. Orfe de sentiments. Orfe de polítics com cal. Orfe d'alcalde... Orfe.

Estem orfes en el sentit més ample de la paraula. Hem perdut la guia i funcionem per inèrcia. Però quan la inèrcia s'acabe, què farem? Ens portaran a l'hospici?

Portem quasi dos anys veient com aquest poble va sense guia ni bastó, i ningú, ningú, és capaç de ficar fre a la desil·lusió que s'ha incorporat en la nostra societat benicarlanda.

El pacte del pollastre, primer, el trencament, després, i la por a

fer una moció de censura, o una moció de confiança (tanto monta, monta tanto), ens han portat a veure com els que estan, van passant de puntetes en la seua responsabilitat, mentre el cap del casal, ja no és que ni passa de puntetes, simplement passa ... de tot. Directament a València, a dormir quatre anys més. Tot un professional de la política.

Ara, seguint el seu solc, es volen incorporar, al club, una colla d'imitadors. Imitadors, que volen fer-se camí en açò de passar de puntetes, fins convertir-se, també, en professionals d'això de passar. De passar de quatre en quatre anys. Quin desencís!

El nostre perplex, sofert, i ... encantat poble, sembla que tot açò li dona igual. Li patina.

La Guillotina

Diuen que el poble és sobirà. O siga, que tenim el que ens mereixem? Bé jo no m'ho mereixo. No ho vaig triar. I no ho vull.

Parafrasejant el gran orador atenenc, Demòstenes, en una de les seues Orintianes, "benicarlandos ens hem adormit, us dic que esteu dormint".

I jo, ja he dormit prou. Així que penso demanar als reis, que no em deixen ni panxacontents, ni acollonits, ni somriures de cartró. No vull viure en una casa, gran, on falta la qualitat humana, la relació cordial, el diàleg, on la falsedat s'imposa per damunt de tot i, on el més important és "trepar", a cavall dels altres.

No m'agrada trobar-me sense referents honrats. No m'agrada ser orfe. I a vosaltres?

Festivals de Nadal

text NATÀLIA SANZ

Els col·legis de Benicarló han celebrat aquests dies els seus festivals de Nadal, amb activitats que han abastat des de la rebuda als Patges dels Reis Mags, passant per l'arribada de Papà Noel, fins a la representació de Betlems Vivents. Els patges de Les seves Majestats els Reis Mags d'Orient van visitar dimarts a la tarda el CP. Francesc Català. Els enviats reals van recollir les cartes que els nens els han escrit a Les seves Majestats per a demanar-los els regals que volen que els porten aquests Nadal. A canvi, els alumnes del centre oferien aliments de primera necessitat que els emissaris faran arribar a Càrites-Benicarló perquè els reparteixen entre els més necessitats. El cor de flutes del col·legi va acompanyar als Patges en la seva visita per les aules del centre escolar interpretant nades.

Els nens, nerviosos, van esperar pacientment en les aules l'arribada dels enviats dels Mags. Tots asseguraven que s'havien portat molt bé, però no van faltar les veus que van posar al descobert a alguns alumnes que no es comporten com cal. Dimecres a primera hora, s'inaugurava el bar pro-colònies que els alumnes de cinquè i sisè de primària munten per a recaptar fons que destinaran a les colònies que

realitzen a l'estiu. A les onze del matí, arribava el Pare Noel, que va portar regals per a tots per encàrrec del AMPA del centre escolar. A la tarda, un Betlem Vivent i la rifa pro-colònies de Nadal acomiadava als nens, que iniciaven les vacances escolars. El CP. Marquès de Benicarló, per la seva banda, va reunir a la comunitat escolar en l'Auditori Municipal, on es va representar un Betlem Vivent. El portal de Betlem amb un Nen Jesús de carn i os, un àngel anunciant als pastors, pescadors i bugaderes en el riu i l'adoració dels Reis Mags. No va faltar ni un detall en la representació. D'altra banda, l'IES Joan Coromines també es va unir a les celebracions nadalenques organitzant un festival amb el qual van aprofitar per a acomiadar les activitats del primer trimestre en el centre. La primera part va estar dedicada al teatre i va córrer a càrrec dels alumnes d'aquesta assignatura optativa. Els alumnes van posar en escena diverses peces amb temàtica nadalenca.

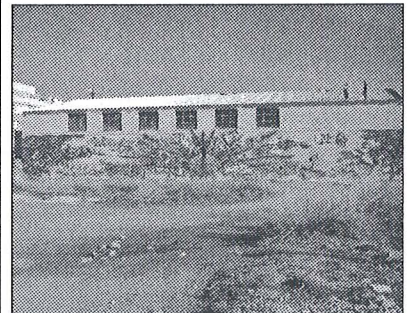
En la segona part, la música va acompanyar la lectura de poemes, mentre que en la tercera, el conjunt de flutes dels alumnes de segon d'ESO interpretaven peces clàssiques. Tancava el festival de Nadal l'actuació del cor de professors de l'institut, que van delectar als alumnes amb tres nades.

Substitució de la coberta del pavelló

text N.SANZ

Dilluns van començar les obres de substitució de la coberta de l'annex del Pavelló Polisportiu municipal de Benicarló i la impermeabilització de les parets interiors amb l'objectiu d'acabar amb les goteres i humitats que se sofrien en el recinte.

La nova coberta que s'instal·larà serà un pannel tipus sándwich de 30 metres d'espessor prellavat per ambdues cares i un canal galvanitzat. D'altra banda, les parets interiors es rejuntaran i es pintaran

amb un tractament de dues capes de solució hidròfug, que originarà una capa repel·lent a l'aigua i evitarà les humitats que fins al moment sofrien les parets interiors de rajola vista. El cost total de les obres de remodelació serà de 57.082 euros.

CULTURA: El Claustre del CEIP Marquès de Benicarló vol transmetre els millors desitjos de pau i felicitat per a estos dies de Nadal i Reis, al temps que convida a la ciutadania a la representació teatral "El Portal de Betlem" que portaran a terme els alumnes d'infantil de 5 anys de l'escola. El dia serà el 22 de desembre a l'Auditori Municipal a les 9,30h del matí. Us esperem, i moltes gràcies.

El Camí del Salvador

Etapa 15.- El Botiguer

Salas - Porciles - Bodenaya - La Espina - Pereda -
Pedregal - Sta. Eulalia - Tinéu

text TONYO FIBLA

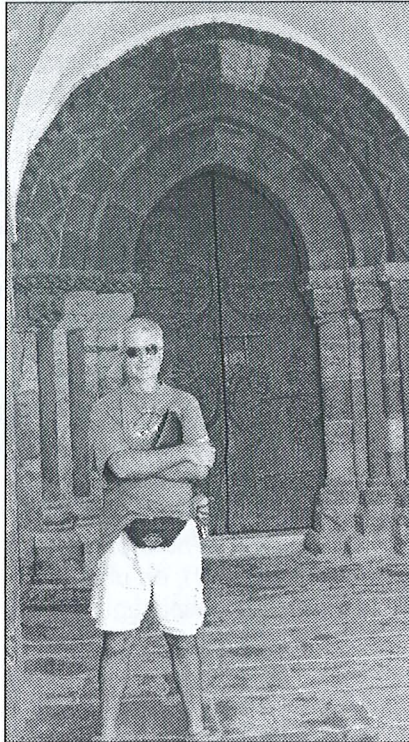
De ben segur que el botiguer era el sogre, que ja retirat ha passat el negoci al gendre. Aquest, el gendre, no té cap interès en la botiga i es passa les hores al bar d'enfront.

De l'ajuntament ens envien a buscar les claus de l'alberg a la botiga. Anem i ens diu una senyora ja molt major, la sogra, que esperem un moment que ara tornarà. Mentre esperem, anem a facturar l'estoreta ja que no faig altra cosa que passejar 700 g. per tota la serralada Cantàbrica.

Tornem a la botiga: "Ha venido pero ha tenido que salir otra vez"-ens diu la que suposem que és la sogra, la senyora major, que està fent ganxet a un racó de la botiga. La botiga és d'aquelles d'abans amb un gran i llarg mostrador de fusta. A una banda la prestatgeria amb les peces col·locades de cantó, a l'altra la part la prestatgeria està plena de calaixets de fils, betes i botons. Es veu que des de que el gendre va heretar la botiga no ha invertit ni un perret, està tal i com la va reformar per última vegada el seu sogre a principis dels anys seixanta. Tot açò són cavil·lacions que em faig jo.

Tornem a anar-nos-en a beure alguna cosa i quan tornem el gendre ja està a la faena i ens aten: "Es que he salido un momento al bar..."

Ens dona molta informació, mapa de la zona i ens aconsella que ens desviem un poc a veure les restes del monestir d'Obona. Ens parla del camí com si fora una cosa pròpia, com si se l'haguera marcat tot ell, com si el monestir fora d'ell. Si posara tan d'interès en la botiga com en el camí ... Com a membre de l'associació i com a informador no tenim ni

una queixa, no sé si la dona pensarà el mateix del negoci.

Avui hem tingut un desnivell positiu de 400 metres que ens feia un poc de temor però tal i com anem pujant se'n van totes les nostres preocupacions: el camí, només surt de Salas per una zona molt humida, va pujant lentament per una pista entre una vegetació fascinant tot seguit el curs d'un riu. La pista en cap moment perd ni un centímetre de nivell. Sempre pujant però en cap moment la costera és excessiva. Quant ens n'adonem ja estem creuant la carretera que abandonem de seguida. Avui és d'eixes etapes que els pelegrins sortim molt beneficiats ja que la carretera pega un munt de volta. En no res ens presentem a l'Espina. Són les 8:50.

Parem a comprar però com es fan les nou i cinc i no obrin, seguim fins a El Pedregal on també hi ha

tenda. En ser a la tenda desitjada ens diuen que no tenen pa, que tardarà encara més d'una hora. Així, dons, no ens toca més remei que seguir al proper poble on hi ha un bar de carretera i allí podrem esmorzar. L'única pega és que hem d'abandonar el camí i seguir per la carretera ja que sinó no passem pel bar: el restaurant la Dorada.

Avui vaig molt bé, les cames tiren perfectament i els peus no em fan gens de mal. Quan aplego a l'entrada de Tinéu espero a Vicent. Ell reula sense motxilla a veure l'ermita de Sant Roc. Si val la pena jo ja regularé a la tarde.

L'alberg és l'antic escorxador i si no fos perquè les portes del waters estan mig trencades l'alberg no està malament del tot però aquest fet li dona un aspecte deixat.

Anem a dinar aconsellats per una treballadora de l'ajuntament. Hem dinat molt bé a preu raonable.

Pel que es veu ens hem deixat al safari al carrer. Ha vingut quan estàvem fent la migdiada. El botiguer ens ha dit que tanquem totes les portes ja que hi ha altres dependències d'altres associacions i no vol que entre ningú.

El que ha passat és que el safari ha picat a la porta del carrer, hi ha dues portes més, i com estàvem dormint no l'hem sentit i se n'ha anat a buscar una pensió. De totes maneres no s'ho a agarrat a mal ja que s'ha pogut passar una hora a la banyera i ha sortit reconfortat.

Tornem a sopar on hem dinat i el safari ve amb nosaltres. Ací ens acomiadem ja que ell demà ell farà una etapa més curta, només va fins a Borres.

6 d'agost, dimecres

Empat èpic

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Diumenge passat el Benicarló va perdre per 2 a 1 al camp del Borriol. Poca cosa en sé d'aquest partit. Raül Martínez es va avançar en el marcador en transformar un penal i, com sempre, en els darrers deu minuts ens van tornar a furtar el pa del saquet. Al 82 i al 89 un defensa central reconvertit per a l'ocasió en davanter centre ens va tornar a deixar amb un pam de nassos. És el nostre destí. Si aquesta temporada els partits hagueren durat un quart d'hora menys seriem líders. Serà mala sort.

El dia de la loteria ens va visitar l'amater del Castelló, tercer classificat segons anunciava el cotxe de la propaganda que anava pel poble desitjant-nos bones festes i recomanant-nos que anàrem al Bar La Isla, donde entrará como cliente y saldrá como amigo. Sis graus marcava el termòmetre de l'estanc del camí Convent, una serena que glaçava els ossos i una hora intempestiva, les vuit i mitja. Tot i això prop de dos-cents valents vam atrevir-nos a desafiar els elements i presentar-nos al Municipal de la Carxofa amb la intenció de... de no sé massa bé què. Bé, no, sí que ho sé. No perdo la fe en aquest equip i sé que és capaç de moltes coses i confiava a vore'l guanyar. Sí, això era.

La primera part va ser per oblidar. Un parell d'escomeses dels nostres aguerrits davanterers i ja està. No vam fer altra cosa que discutir, que si aquesta era meua, que si no veus que no, que jo no arribava, vinga el bram i el desaire. Això sí, els forasters ens van marcar dos gols que, sincerament, pensava que deixaven el partit sentenciat. Confesso que quan l'àrbitre va xiular la mitja part vaig estar temptat d'anar-me'n cap a casa perquè ho veia tot negre. Fins i tot haguerà

signat perquè la cosa no passara d'ací i que no ens en feren més. Amb la inclemència de l'oratge i el mal rotllo que en aparença hi havia entre els jugadors també eren ganes jugar encara quaranta-cinc minuts més.

Siga com siga, em vaig quedar a desafiar les inclemències meteorològiques i resignat al que fóra. Vaja, que m'ho vaig prendre com un acte de solidaritat i plantat i pegant botets vaig suposar que aguantaria el que em vinguera a sobre. Va passar però que la cosa va canviar. El Benicarló va sortir a per totes i va esdevindre l'amo de la situació. No sé quina miraculosa transformació s'havia produït al vestidor durant el descans però és cert que els nostres, lluny d'amagar-se i fugir, van donar la cara i van treure tot l'ardor guerrero que tenien. Com a conseqüència directa d'aquest portentós domini, quan faltava un quart d'hora per a l'acabament, Umbai (?), en una jugada d'empenta, va aconseguir reduir diferències (vaja tòpic de calbot això de la reducció de diferències). Sense solució de continuïtat, Cristian Martínez, tornem a l'empenta, va aconseguir l'empat i, malgrat el previsible deliri de les grades, el públic va estimar-se més no treure's les mans de les butxaques per aplaudir i es va limitar a pegar quatre brams d'ànim. Aquesta actitud poc afectuosa del respectable es veu que va indignar el nostre entrenador que, amb cara de pocs amics, es va girar contra els quinze que ocupàvem la grada del costat de la banqueta, va obrir les cames i durant uns segons es va tirar mà a la zona genital. Naturalment, la cosa no em va pegar en disgustar-me. No ho vam acabar d'entendre ningú, no sé encara si tan poc edificant gest anava per algú en concret (podria dir noms i cognoms de tots que hi érem), que ja podria ser, però per part meua que s'estiga ben tranquil Xoco perquè conscient com sóc de la situació d'indignació en què

estava no em va provocar precisament la ira.

Però ací no va finalitzar l'espectacle, no, què va. Als pocs segons, els forasters es van tornar a avançar i Xoco, no com el públic que seguia amb les mans a les butxaques, ja no es va tirar les mans a la bossa sinó al cap. No n'hi havia per menys. I encara en va haver més. Al minut vuitanta-nou, unes clares mans (quantes mans avui) d'un defensa del Castelló a l'interior de l'àrea van ser sancionades amb el corresponent penal i Cristian Martínez va tornar a empatar. En els seixanta segons restants una clamorosa ocasió de Pablo Herrera haguerà pogut suposar una bonica i merescuda victòria nostra i un encara més clamorosa ocasió d'un davanter foraster haguerà pogut suposar una trista i immerescuda derrota nostra.

Si més no el personal va sortir content del Municipal de la Carxofa i convençut que a poc que comencen a sortir bé les coses el Benicarló serà l'equip de la segona volta. Al temps.

LA SENTÈNCIA. "¡Venga, chavales, un poquito de caridad, hombre!", el defensa Cholo en una fase anodina del matx.

LA NOTA. Els jugadors de tots els equips, quan els canvien i ells consideren que són víctimes d'una substitució injusta, se'n van d'allò més indignats. La mirada perduda, les passes llargues i, quan arriben a la caseta, es lleven la samarreta i potopom, trompada a la porta. Un dia d'aquests hauré de fer un elogi a les frontisses i els marcs de les portes dels vestidors del nostre camp de futbol.

ELS GOLS, TOT ELS GOLS. Cristian Martínez (11), Caballero (4), Flos (2), Raül Martínez (2), Gus (1), De la Fuente (1), Jonatan (1), Cristian Masip (1) i Umbai (?) (1).

EN OTRO ORDEN DE COSAS. No sé res de res de ningú.

El Juvenil s'apropa al liderat

text GREGORIO SEGARRA

El camp de terra del polígon Llombai de Borriana no va ser obstacle perquè el Juvenil aconseguís una nova victòria i s'apropés al liderat, beneficiat pel daltabaix del líder Puçol. Ara, ambdós equips, al costat del Vila-real, estan tots encapçalant la classificació. El partit va començar amb més d'una hora de retard per incompareixença arbitral i es va haver d'esperar al substitut, que va tenir una excel·lent actuació. En la primera meitat els benicarlandos van disposar de les millors ocasions per a marcar, però van ser els de La Plana els que van marxar al vestuari amb avantatge, al materialitzar en gol al punt del descans l'única ocasió que van gaudir en tota la primera meitat. En la represa els benicarlandos es van posar les piles i la superioritat manifestada en el primer temps es va veure

acompanyada per un major encert cara a la porteria contrària. José Terán va igualar el marcador en el 47' després de resoldre un aldarull dintre l'àrea local. Gumbau avançava als seus amb una espectacular rematada de cap des de la vora de l'àrea en el 50'. Marcos en el 68' culminava una excel·lent assistència des de la banda de Gumbau i el propi jugador va tancar amb brillantor, en el 80', una memorable actuació amb altre punt de bella factura que va significar el definitiu 1-4. El caligonet va estar "semblat" durant tot el partit, assumint la responsabilitat de ser la referència en atac davant l'absència de Irigaray, però també és just destacar les impressionants cavalcades d'Àlex, que va dur de crani a tota la defensa contrària, així com la bona direcció, en el centre del camp, del vinarosenc Jordi Adell, tot això emmarcat dintre d'una bona actuació de tot l'equip que, sobretot en

la segona part, va igualar els millors moments protagonitzats per l'equip aquesta temporada. Els equips Infantil i Cadet del Benihort van veure truncada la seva bona ratxa de joc i resultats en el vetust camp del Noulas - en molt mal estat, per cert - i van perdre, ambdós, en el seu enfrontament amb el Nules. 3-0 l'Infantil i 2-0 el Cadet. En referència als equips més representatius en la Lliga de Futbol-7, l'Aleví A va guanyar 4-7 a Peníscola, i el Benjamí 0-19 contra el mateix rival. Els Prebenjamins van perdre a Albocàsser 5-4, després de desapropitar en els últims minuts una renda de tres gols. Diversos jugadors de l'Aleví "A" han estat seleccionats per a formar part de la selecció de Castelló Nord que disputarà un torneig d'exhibició el dia 28 de desembre en Mestalla, en els prolegòmens del partit que disputarà la Selecció Valenciana contra Bulgària.

Campionat de proves combinades

text C.A. BAIX MAESTRAT

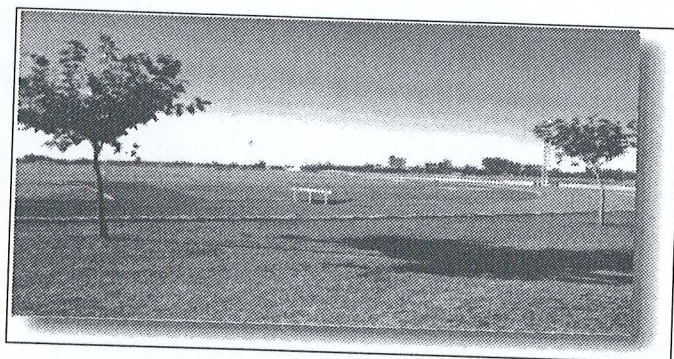
L'atleta del Baix Maestrat Emilio Lacruz va participar el passat 28/11/04 en la XXII^a Marató i Mitja Marató de Benidorm acabant en la 20 posició amb un temps de 2.49'14" i fent 7è en la categoria de Veterà A. El 12/12/04 va participar a la Mitja Marató de la Vall de Segó i amb un temps d'1.18'15" entrà en 1ª posició de la seua categoria Veterà A.

L'11/12/04 es va fer a Castelló, el Campionat Provincial de Proves

Combinades amb participació d'atletes del Baix Maestrat. Anna Prats acabà 4^a en tetratló amb una marca de 1.491 punts fent MP i RC en infantil 1er any. La 6ª posició fou per Cristina Ferrando amb 1.445 punts i fent MP. En xics Adrián Castillo fou 23è amb 466 punts.

En Aleví Masc. Javier Giner acabà en 5ª posició amb 606 punts, David León 17è amb 441 punts. Carmen Melet fou 8ª amb 479 punts.

En categoria Cadet Iñaki Giner en perxa va fer 2,30mts, Adrià Badí, 25"07 en 200MLL 1er. i Francisco García 25"80

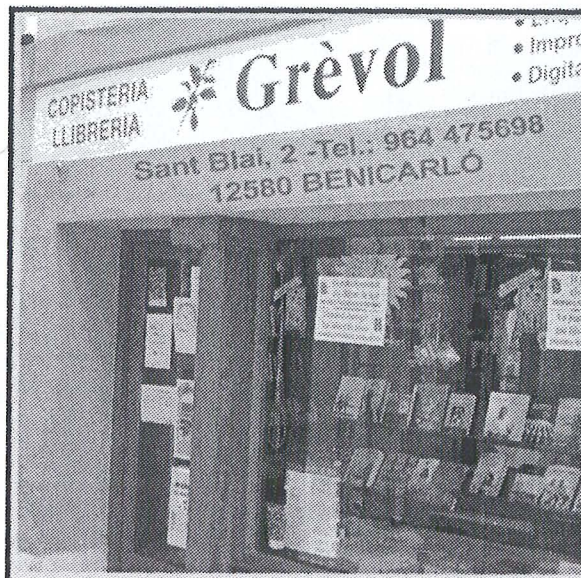

1er. en Categoria Junior. Jesús Marzá fou 2n. Senior en el 1500MLL amb un temps de 4'40"11. En xiques Cristina Monforte va fer 1'70 mts en Perxa i 2^a en la seua sèrie en el 300MLL amb un temps de 47"41. En el 200 MLL, Anna Delshorts fou 6ª amb un temps de 29"16 i Elisabet Delshorts fou 2ª amb 27"68. De Benicarló també van participar Carlos Fabregat en el 300MLL acabant en 4ª posició amb 43"48 i 1er en 100MLL amb 3'04"23 i Guillermo Palau del Barça que en el 1500MLL acabà 1er. amb 4'31"07.

Per Xavi Burriel

Consumisme nadalenc

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores